

Вікторія
Малекторович
у фільмі
«Дві Юлії».
Режисер Олена
Дем'яненко.
1998.

СПОСІБ УСВІДОМИТИ СЕБЕ У СВІТІ

Напевно, український телеглядач запам'ятав, якщо не ім'я, то обличчя актриси, яка декілька років тому зіграла головну роль в телеекранізації повісті О.Кобилянської «Царівна» (режисер Сергій Туряниця, 1994) — Вікторія Малекторович. Незважаючи на тяжкий стан українського кіно, молода актриса знялася також в головних ролях ще кількох фільмів: «Острів любові», «Блуд» із серіалу О.Бійми «Острів любові» («Укртелефільм», 1996), «Сьомий маршрут» М.Ілленка (Київська кіностудія імені О.Довженка, 1997), в короткометражному фільмі «Русалонька» (режисер В.Тихий, 1997).

Вікторія Малекторович з 1993 року після закінчення Київського інституту театального мистецтва ім. І.Карпенка-Карого працює в Національному академічному українському театрі ім.І.Франка, а паралельно — на радіо й телебаченні.

Молода актриса приваблює режисерів своєю зовнішністю, яка відповідає типу молоді сучасної дівчини. Так, у фільмі «Сьомий маршрут» Вікторія грала юну американку, нашу сучасницю, і тут її зовнішність була надзвичайно красномовною — невеликого тексту вистачило актрисі для того, щоб створити переконливий образ, який залишився по-своєму значущим, водночас не затінивши образ головного героя.

Нашу сучасницю зіграла В.Малекторович і у фільмі «Блуд». Тут було використано не лише її зовнішню відповідність типу вже сучасниці-українки, а й внутрішню витонченість, одухотвореність. Їй випало створити чи не єдиний позитивний жіночий образ, що, власне, і відповідало задумові режисера. Серед натовпу, яким обуяли низькі пристрасті, що починаються і закінчуються на власній егоїстичній особі, серед людей, що поринули в мерзенний бруд

тваринної похитливості, розбещеності, заздрості, корисливості, є тільки одна молода пара, почуття якої освітлені безкорисливістю. Більше того, потрапивши на острів любові, дівчина відчула близькість до невідомої попередниці, що жила колись тут. І дівчину, і її попередницю зіграла В.Малекторович.

Саме витонченість, інтелігентність, чистота проявляються і в образі Наталки з серіалу «Царівна» за повістю О.Кобилянської. Тут зовнішні дані, поєднані з внутрішнім пошуком, дали можливість глядачеві насолоджуватись роботою актриси, незважаючи на певну недосконалість кіноверсії.

Отже, Вікторія Малекторович, маючи сучасну вроду, зримо наповнену духовними якостями, плідно працює в кіно. Прагнення до вдосконалення акторської техніки, серйозне та вдумливе ставлення до роботи допомагають їй розвивати свій талант.

Наша розмова з актрисою

відбувалася в досить затишній кав'ярні театру, — і ця обставина допомогла побачити у ній не лише актрису, а й людину. Звичайно, Вікторія Малекторович, як і кожний справжній актор, не уявляє себе без цієї професії, яка є одночасно і покликанням, і способом сприйняття дійсності та життя. Актор проявляє себе всюди. «Мимоволі, коли бачиш освітлені вікна вечірнього міста, прагнеш уявити, що за життя роїться за ними, адже кожна людина має свій особливий світ, свої особливі обставини життя, неповторне і часто незнане навіть для найближчих людей дитинство, яке іноді продовжує жити в людині і впливати на її життя. Кожен ніби живе в своєму власному фільмі», — ділиться враженнями Вікторія.

Вона розповідає: все життя відчувала, що ніби живе в якомусь фільмі. Однак, це зовсім не значить, ніби професія стає настільки важливою, що поглинає особистість людини.

Навпаки, вважає Вікторія, саме особистість поглинає професію. Професія розвиває ті риси характеру, які були приховані, дає можливість їм виявлятися повніше, це допомагає в тому, щоб реалізувалася особистість людини.

Вікторія вважає, що назгал її професія дає їй можливість бути самою собою, адже, каже вона, — всі люди грають в житті, а їй так часто доводиться це робити в кіно і на сцені, що вона не має потреби грати в житті.

«Люди люблять тому кіно, що можуть побачити в ньому інше життя». Так, і це допомагає нам сприймати одне одного, краще зрозуміти себе та навколишніх.

Акторкою, звичайно, бути нелегко. Вікторія бачить в цій професії багато такого, через що її слід було б віднести до професій чоловічих. Тут потрібна і витримка, і воля, і витривалість. Чого лише коштують багаторазові повторення дублів в кіно, особливо коли знімаються психологічно важкі сцени!

Проте Вікторія Малекторо-

Вікторія Малекторович у фільмі «Два місяці, три сонця».
Режисер Роман Балаян. 1998.

вич бачить переваги роботи в кіно, з одного боку, і в театрі — з іншого: «Кіно треба робити в короткі строки, тому що часто це робота дуже виснажлива, вимагає великої концентрації, певного досвіду. Треба швидко зняти, і нічого потім переробити не можна».

В театрі актор має змогу більше розкритися — може більше заглиблюватися в почуття і обставини життя свого героя, щораз повніше переживати його радощі і страждання. Крім того, в театрі можеш отримати від глядача безпосередній відгук, відчути співпереживання.

Звичайно, як і кожний актор, Вікторія хотіла б зніматися в гарному кіно з цікавим сценарієм, співпрацюючи з досвідченим режисером, знімальною групою, акторами. При цьому для молодої акторки не так важливе ім'я, як те, що людина справді може зробити, наскільки цікаву роботу може запропонувати.

Сьогодні Вікторія, на жаль, не має значних ролей в театрі, але, сподіваємось, з часом зможе проявити себе і тут. Найбільше її цікавлять особистості з сильним характером. Особливо приваблюють герої Ф.Достоевського — сильні та неоднозначні ха-

рактери: Грушенька, Настасья Філіповна.

Актриса прагне зберегти себе як особистість. Для Вікторії важливо залишитися собою і під час зйомок, і під час першої зустрічі з режисером, яка багато що вирішує.

Акторка шукає важчих, проте більш правдивих і органічних шляхів до вираження тих емоцій та почуттів, які переживають її героїні. І хоча деякі свої роботи в кіно вона оцінює досить критично, проте прагне вдосконалення та практичного росту.

Їй випала нагода знятися у фільмі Романа Балаяна «Два місяці, три сонця». А щойно вона знялась в ролі однієї з Юлій у фільмі Олени Дем'яненко «Дві Юлії».

Анеля Польщак.

Олег Бійма,
Вікторія
Малекторович
з учасницями
серіалу
«Острів
любові».
Фото
О.Хітрова.